

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [nl](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

αγγλικά

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Swipe to change

Μικροδιαφορές

Κάτω Χώρες

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Η συνήθης διαδικασία για μικροδιαφορές είναι η διαδικασία της κλήσης σε ακρόαση στον υποπεριφερειακό τομέα του δικαστηρίου (*sector kanton van de rechtbank*). Πρόκειται για τη συνήθη διαδικασία κλήσης σε ακρόαση, με κάποιες δικονομικές απλουστεύσεις. Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) δεν προβλέπει ξεχωριστούς κανόνες για την άσκηση προσφυγής ενώπιον υποπεριφερειακού δικαστηρίου.

Σε διασυνοριακές υποθέσεις εντός ΕΕ, μπορεί επίσης να εφαρμοστεί η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

Στο ολλανδικό δίκαιο υπάρχει νόμος με τον οποίο εφαρμόζεται ο κανονισμός για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών [νόμος της 29ης Μαΐου 2009 περί εφαρμογής του **κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών**] (*Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*).

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Το υποπεριφερειακό δικαστήριο επιλαμβάνεται:

υποθέσεων που αφορούν απαιτήσεις έως 25 000 EUR,

υποθέσεων που αφορούν απαιτήσεις απροσδιόριστης αξίας, εφόσον η τελευταία δεν είναι πιθανό να υπερβαίνει το ποσό των 25 000 EUR.

Επιπροσθέτως, ο δικαστής του υποπεριφερειακού δικαστηρίου εκδικάζει υποθέσεις που έχουν σχέση με θέματα εργατικού δικαίου, χρηματοδοτικές μισθώσεις, πρακτορεύσεις, χρονομισθώσεις και συμβάσεις πώλησης με καταναλωτές, προσφυγές κατά προστίμων για τροχαίες παραβάσεις και πταίσματα.

Το υποπεριφερειακό δικαστήριο εκδικάζει επίσης υποθέσεις που αφορούν ευρωπαϊκές μικροδιαφορές. Σύμφωνα με τον κανονισμό, η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών αφορά απαιτήσεις η αξία των οποίων δεν υπερβαίνει το ποσό των 2 000 EUR.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Δεν προβλέπεται ειδική διαδικασία για το υποπεριφερειακό δικαστήριο. Οι κανόνες για τη διαδικασία κλήσης σε ακρόαση ισχύουν καταρχήν τόσο για το περιφερειακό δικαστήριο όσο και για τον υποπεριφερειακό τομέα. Μια σημαντική διαφορά είναι ότι σε υποθέσεις που εκδικάζονται ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να υπερασπιστούν οι ίδιοι τον εαυτό τους, ενώ σε άλλες υποθέσεις (ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου), οι διάδικοι πρέπει να εκπροσωπούνται από δικηγόρο. Βλ. απάντηση στην ερώτηση 1.4 ακολούθως. Επιπλέον, στον υποπεριφερειακό τομέα, οι υποθέσεις εκδικάζονται από μονομελή δικαστήρια, δηλαδή από έναν μόνο δικαστή.

Σε ευρωπαϊκές μικροδιαφορές εφαρμόζονται οι κανόνες για τη διαδικασία αναφορών.

1.3 Έντυπα

Η κίνηση των διαδικασιών ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου γίνεται συνήθως με κλήση σε ακρόαση. Οι διαδικασίες που κινούνται με κλήση σε ακρόαση είναι ίδιες για όλα τα δικαστήρια (περιφερειακό και υποπεριφερειακό δικαστήριο). Τα σημαντικότερα έγγραφα της κλήσης σε ακρόαση είναι το δικόγραφο αγωγής (ή ίδια η αγωγή) και το σκεπτικό της (πραγματικά περιστατικά και δικαιώματα στα οποία βασίζεται το δικόγραφο αγωγής).

Ορισμένες ιδιαιτερότητες των διαδικασιών ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου είναι οι ακόλουθες:

ο εναγόμενος καλείται σε ακρόαση ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου Α, αλλά προς παράσταση ενώπιον του δικαστή του υποπεριφερειακού δικαστηρίου που εκδικάζει στην κύρια αίθουσα του δικαστηρίου Α ή σε καθορισμένη υποπεριφερειακή αίθουσα του δικαστηρίου Α.

σε περίπτωση που ο ενάγων εκπροσωπείται από εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο για τη διαδικασία, το όνομα και η διεύθυνση του τελευταίου πρέπει να αναγράφονται στην κλήση σε ακρόαση.

Για την άσκηση αγωγής στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών χρησιμοποιείται το έντυπο Α, το οποίο διατίθεται στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

Η αγωγή πρέπει να κατατεθεί στο αρμόδιο δικαστήριο. Το δικαστήριο πρέπει να είναι αρμόδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου **για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις**.

1.4 Συνδρομή

Σε υποθέσεις ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου, οι διάδικοι μπορούν να υπερασπιστούν οι ίδιοι τον εαυτό τους. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι υποχρεωτική η νομική εκπροσώπηση από δικηγόρο. Επιτρέπεται ακόμη η παροχή συνδρομής από εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν χρειάζεται να είναι δικηγόρος. Όσον αφορά την καταβολή των εξόδων νομικής συνδρομής από δικηγόρο, βλ. επίσης την απάντηση στην ερώτηση 1.8 ακολούθως.

Ομοίως, στην ευρωπαϊκή διαδικασία, οι διάδικοι δεν υποχρεούνται να έχουν εκπροσώπηση από δικηγόρο ή από άλλο νομικό σύμβουλο.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Εφαρμόζονται οι συνήθεις δικαιοκοί κανόνες περί αποδείξεων. Σύμφωνα με το ολλανδικό δίκαιο, ο δικαστής είναι καταρχήν ελεύθερος να αξιολογήσει τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία. Βλ. επίσης «διεξαγωγή αποδείξεων». Το άρθρο 9 του προαναφερθέντος κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 ρυθμίζει τη διεξαγωγή αποδείξεων στην ευρωπαϊκή διαδικασία.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Υπάρχουν εθνικοί δικονομικοί κανόνες για τον ρόλο των υποπεριφερειακών τομέων σε αστικές υποθέσεις. Έγγραφα σε έντυπη μορφή μπορούν να υποβάλλονται στη γραμματεία του περιφερειακού δικαστηρίου (αυτοπροσώπως, ταχυδρομικώς ή μέσω τηλεομοιοτυπίας) πριν από την ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσης, αλλά και κατά την ακροαματική διαδικασία. Καταθέσεις και απαντήσεις μπορούν να υποβάλλονται προφορικώς κατά τη διαδικασία ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου. Η ευρωπαϊκή διαδικασία είναι γραπτή. Μπορεί, πάντως, να λάβει χώρα προφορική ακρόαση αν θεωρηθεί αναγκαία από τον δικαστή ή εάν ζητηθεί από κάποιον εκ των διαδίκων.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η απόφαση πρέπει να περιέχει:

τα ονόματα και τις διευθύνσεις των διαδίκων και των εξουσιοδοτημένων αντιπροσώπων ή των δικηγόρων τους, τη διεξαγωγή της διαδικασίας, το συμπέρασμα της κλήσης σε ακρόαση και τις καταθέσεις των διαδίκων, το σκεπτικό της απόφασης, όπου αναφέρονται τα πραγματικά περιστατικά και οι εκτιμήσεις του δικαστή, την τελική απόφαση του δικαστή, το όνομα του δικαστή και την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.
Η απόφαση υπογράφεται από τον δικαστή.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Σε περίπτωση παραπομπής υπόθεσης ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου, είναι δυνατόν να προκύψουν τα ακόλουθα έξοδα: τέλος εγγραφής της υπόθεσης στο πινάκιο, κατανομή των εξόδων που επιδικάζει το δικαστήριο, έξοδα νομικής συνδρομής.

Το τέλος εγγραφής της υπόθεσης στο πινάκιο καταβάλλεται όταν το δικαστήριο επιλαμβάνεται της υπόθεσης. Το ύψος εξαρτάται από την βαρύτητα της υπόθεσης. Στην πράξη, ο δικηγόρος καταβάλλει το εν λόγω ποσό και στη συνέχεια το αξιώνει από τον πελάτη του. Ο δικαστής μπορεί να ζητήσει από τον ηττηθέντα διάδικο να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα του έτερου διαδίκου. Αν κανένας από τους διάδικους δεν κέρδισε ολοκληρωτικά τη δίκη, ο καθένας καταβάλλει τα δικά του έξοδα. Στην κατανομή των εξόδων που επιδικάζει το δικαστήριο είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται ακόμη έξοδα νομικής συνδρομής, όπως επίσης έξοδα μαρτύρων και εμπειρογνομόνων, έξοδα ταξιδιού και διαμονής, έξοδα για φωτοτυπίες και λοιπά εξωδικαστικά έξοδα (<http://www.rechtspraak.nl/>).

Σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία, ο λιγότερο ευκατάστατος διάδικος έχει ενίοτε τη δυνατότητα να λάβει συνεισφορά στα έξοδα νομικής συνδρομής. Η επιδοτούμενη νομική συνδρομή δεν είναι δυνατή για όλες τις υποθέσεις ενώπιον των υποπεριφερειακών δικαστηρίων. Αν είναι δυνατή η επιδοτούμενη νομική συνδρομή, ο διάδικος καταβάλλει επίσης τη δική του συνεισφορά στα έξοδα νομικής συνδρομής, αναλόγως της οικονομικής του κατάστασης. Η αίτηση για συνεισφορά στα έξοδα νομικής συνδρομής κατατίθεται από τον δικηγόρο στο Συμβούλιο Νομικής Αρωγής (*Raad voor rechtsbijstand*). Το θέμα αυτό διέπεται από τον νόμο περί νομικής αρωγής (*Wet op de Rechtsbijstand*). Το κεφάλαιο III A του εν λόγω νόμου θεσπίζει τους κανόνες που διέπουν την παροχή ευεργετήματος πενίας σε διασυνοριακές διαφορές εντός της ΕΕ. Ο εν λόγω νόμος εφαρμόζει την οδηγία του Συμβουλίου, **της 27ης Ιανουαρίου 2003, για βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών μέσω της θέσπισης στοιχειωδών κοινών κανόνων σχετικά με το ευεργέτημα πενίας στις διαφορές αυτές** (<http://www.rvr.org/>).

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Είναι δυνατή η άσκηση ένδικου μέσου κατά αποφάσεων του υποπεριφερειακού τομέα του δικαστηρίου στο εφετείο. Ένδικο μέσο μπορεί να ασκηθεί μόνο αν η απαίτηση υπερβαίνει το ποσό των 1 750 EUR. Η άσκηση του ένδικου μέσου μπορεί να γίνει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. Στην ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, δεν επιτρέπεται η άσκηση ένδικου μέσου κατά απόφασης του υποπεριφερειακού δικαστηρίου.

Τελευταία επικαιροποίηση: 28/01/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.